

Република Србија
УПРАВНИ СУД
Одељење у Новом Саду
III-4 25 У. 4067/12
19.02.2014. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Управни суд, у већу састављеном од судија: Биљане Тамбурковски Баковић, председника већа, Маријане Тафра Мирков и Љиљане Максимовић, чланова већа, са судским саветником Татјаном Попара, као записничарем, одлучујући у управном спору по тужби тужиоца А.А. из ..., кога заступа Зоран Лончар, адвокат из Београда, Ул. Јурија Гагарина бр. 69/59, поднетој против решења Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у Новом Саду бр. 116-293/II-11 од 13.01.2012. године, у предмету дисциплинском, у нејавној седници већа, одржаној дана 19.02.2014. године, донео је

ПРЕСУДУ

Тужба **СЕ УВАЖАВА, ПОНИШТАВА** решење Дисциплинске комисије Министарства унутрашњих послова Републике Србије, Већа у Новом Саду бр. 116-293/II-11 од 13.01.2012. године и предмет **ВРАЋА** туженом на поновно одлучивање.

Образложење

Оспореним решењем одбијен је, као неоснован, приговор тужиоца поднет против решења Министарства унутрашњих послова Републике Србије, дисциплинског старешине Полицијске управе у Сомбору, број 116-14/11 од 05.12.2011. године, којим је тужилац оглашен одговорним за тешку повреду службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији, за коју му је изречена дисциплинска мера распоређивања на друго радно место са непосредно нижом стручном спремом, у трајању од 2 године.

Тужилац тужбом оспорава правилност решења туженог због погрешне примене закона и предлаже да се поништи. Наводи да му је решењем првостепеног органа, а применом одредаба члана 159. став 1. тачка 2. Закона о полицији ("Сл.гласник РС" бр. 101/05), изречена дисциплинска мера распоређивања на друго радно место са непосредно

нижом стручном спремом, у трајању од две године. Ова одредба закона, чланом 38. став 1. тачка 2. Закона о изменама и допунама Закона о полицији ("Сл.гласник РС" бр. 92/11), измењена је тако да се ова дисциплинска мера може изрећи најдуже у трајању од шест месеци до годину дана. Овај закон је ступио на правну снагу и примењује се од 08.12.2011. године. Како је овај закон блажи за тужиоца, јер предвиђа краће трајање дисциплинске мере, тужени је имао применити овај пропис пошто је то важећи пропис у време решавања по поднетом приговору. Тиме што није применио блажи пропис по тужиоца, тужени је повредио одредбе закона и уставног начела из члана 34. став 2. Устава Републике Србије.

Тужени орган, иако му је тужба достављена на одговор, није се изјаснио на наводе тужбе, већ је списе предмета са одговором доставио првостепени орган.

Управни суд је, у смислу члана 33. став 2. Закона о управним споровима („Сл. гласник РС“, бр. 111/09), решио предмет спора без одржавања усмене расправе, сматрајући да је предмет спора такав да очигледно не изискује непосредно саслушање странака и посебно утврђивање чињеничног стања, те је, испитујући законитост оспореног решења у границама захтева из тужбе, у складу с одредбом члана 41. став 1. наведеног закона, оценом навода тужбе, оспореног решења, као и списка ове управне ствари, нашао да је тужба основана.

Према разлозима оспореног решења, тужени је одлуку из диспозитива донео, јер је нашао да је првостепени орган, након правилно проведеног поступка, чињенично стање утврдио правилно и у потпуности, а према овоме несумњиво произлази да је тужилац, критичне прилике, у време, на начин и на месту ближе наведеном у диспозитиву првостепеног решења, учинио тешку повреду службене дужности из члана 157. став 1. тачка 7. Закона о полицији. За извршење исте, по оцени туженог, тужиоцу је правилном применом одредаба члана 7. Уредбе о дисциплинској одговорности у Министарству унутрашњих послова Републике Србије, правилно изречена дисциплинска мера, оценом свих околности, како субјективних, тако и објективних, које су биле од утицаја на одмеравање изречене дисциплинске мере. При том, тужени сматра да је изречена дисциплинска мера и њено временско трајање примерено утврђеном високом степену одговорности тужиоца за учињену повреду и тежини насталих последица, имајући у виду да су обележја дисциплинске повреде остварена на јавном месту, пред већим бројем грађана, којом приликом је тужилац, својим нељудским и недоличним понашањем које је непримерено припаднику Министарства унутрашњих послова Републике Србије, на груб начин нанео штету угледу службе.

По оцени суда, основано тужилац тужбом оспорава правилност оспореног

решења у делу оцене о правилности изречене дисциплинске мере тужиоцу.

Одредбом члана 159. став 1. тачка 2. Закона о полицији ("Сл.гласник РС" бр. 101/05), који пропис је важећи у тренутку одлучивања о дисциплинској одговорности тужиоца, прописано је да се за тешке повреде службене дужности може изрећи дисциплинска мера распоређивања на друго радно место у трајању од 6 месеци до 2 године; а одредбом става 3. истог члана закона прописано је да се распоређивање на друго радно место из става 1. тачка 3. овог члана, врши на радно место на којем се обављају послови мање сложености и за које је као услов прописана иста или непосредно нижа стручна спрема.

Законом о изменама и допунама Закона о полицији, објављеном у "Службеном гласнику РС" бр. 92/2011 од 07.12.2011. године, и то чланом 38. измењена је одредба члана 159. Закона о полицији („Службени гласник РС“, број 101/05), тако што се према члану 159. став 1. тачка 2. Закона, за тешке повреде службене дужности може изрећи дисциплинска мера распоређивања на друго радно место на којем се обављају послови за које је као услов прописана непосредно нижа стручна спрема, у трајању од 6 месеци до једне године. Закон о изменама и допунама Закона о полицији објављен је 07.12.2011. године, а према одредбама члана 48. тог закона, ступио је на снагу наредног дана од дана објављивања, тј. 08.12.2011. године.

Како је чланом 38. Закона о изменама и допунама Закона о полицији предвиђено краће временско трајање изречене дисциплинске мере, измењени пропис је блажи пропис за тужиоца.

Одредбама Закона о полицији ("Сл.гласник РС" бр. 101/2005, 92/2011), које регулишу дисциплинску одговорност, регулисане су радње, тј. пропуштања које представљају повреде службене дужности, те врсте дисциплинских мера које се могу изрећи за учињене повреде службене дужности, као и надлежност органа који проводе дисциплински поступак.

Одредбама члана 164. наведеног Закона, прописано је да Влада ближе уређује дисциплински поступак у Министарству.

Одредбама члана 12. Уредбе о дисциплинској одговорности у Министарству унутрашњих послова Републике Србије ("Сл.гласник РС" бр. 8/2006), прописано је да се на поступак вођења дисциплинског поступка у првом степену која нису уређена овом Уредбом, примењују одредбе Закона којим се уређује општи управни поступак. Овај Закон примењује и Дисциплинска комисија.

Одредбом члана 6. став 3. Закона о општем управном поступку ("Сл. лист СРЈ" бр. 33/97 и 31/01 и "Сл. гласник РС" бр. 30/10), прописано је да ако се на основу Закона странкама и другим учесницима у поступку налажу обавезе, према њима ће се примењивати мере предвиђене прописима које су за њих повољније, ако се таквим мерама постиже циљ закона.

С обзиром на напред изнето, како је решење туженог донето дана 13.01.2012. године, а у то време је, већ, била ступила на снагу измена одредбе члана 159. Закона о полицији, која је за тужиоца повољнија, то се оцена о правилности изречене дисциплинске мере имала ценити применом повољнијег прописа за тужиоца. Како тужени није тако поступио погрешно је применио закон на штету тужиоца.

С обзиром на напред изнето, како је оспореним решењем учињена повреда закона на штету тужиоца, суд је тужбу уважио и на основу члана 42. став 1. Закона о управним споровима, одлучио као у диспозитиву пресуде и предмет вратио на поновно одлучивање, с тим што су примедбе и правно схватање суда, а сагласно одредбама члана 69. став 2. наведеног Закона, обавезни за тужени орган.

ПРЕСУЂЕНО У УПРАВНОМ СУДУ
дана 19.02.2014. године, III-4 25 У. 4067/12

Записничар
Татјана Попар,с.р.

Председник већа - судија
Биљана Тамбурковски Баковић,с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Дејан Ђурић

ОИ